ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ Ακριβές ηλεκτρονικό αντίγραφο, το οποίο θεωρήθηκε για τη νόμιμη αποϋλοποιημένη σήμανση και έκδοσή του, με προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή. Αθήνα, 2022.05.13 12:17:41 EEST, Ο Γραμματέας: EMMANOUIL PSARAKIS

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ
434 /2022
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΠΟΤΕΛΟΥΜΕΝΟ από τη Δικαστή Πρωτοδίκη, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Αθηνών, και τη Γραμματέα .

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του την 30ή.11.2021 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ :

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ : κατοίκου (Α.Φ.Μ. , ο οποίος παραστάθηκε στο ακροατήριο δια της πληρεξούσιας δικηγόρου του).

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ : Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου με την επωνυμία « υ », που εδρεύει στην , επί της οδού αριθμ. (Α.Φ.Μ.) και εκπροσωπείται νόμιμα, που παραστάθηκε στο ακροατήριο δια του πληρεξούσιου δικηγόρου του).

Ο ενάγων ζητά να γίνει δεκτή η από 2021 αγωγή του, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με γενικό αριθμό κατάθεσης /2021 και αύξ. αριθμ. έκθ. κατάθ. δικογρ. /2021 και προσδιορίσθηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και εγγράφηκε στο πινάκιο.

Κατά την εκφώνηση της υπόθεσης από τη σειρά του σχετικού πινακίου και κατά τη συζήτησή της, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του Δικαστηρίου τούτου και στις έγγραφες προτάσεις, που κατέθεσαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Στα άρθρα 103 παρ. 1 και 104 παρ. 1 και 2 του Συντάγματος ορίζεται ότι : «Οι δημόσιοι υπάλληλοι είναι εκτελεστές της θέλησης του Κράτους και υπηρετούν το Λαό ... Τα προσόντα και ο τρόπος διορισμού τους ορίζονται από το νόμο», «Κανένας από τους υπαλλήλους που αναφέρονται στο προηγούμενο άρθρο δεν μπορεί να διοριστεί σε άλλη θέση δημόσιας υπηρεσίας ή οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου ή δημόσιας επιχείρησης ή οργανισμού κοινής ωφέλειας. Κατ' εξαίρεση μπορεί να επιτραπεί με ειδικό νόμο ο διορισμός και σε δεύτερη θέση, εφόσον τηρούνται οι διατάξεις της επόμενης παραγράφου (παρ. 1). Οι κάθε είδους πρόσθετες αποδοχές ή απολαβές των υπαλλήλων του προηγούμενου άρθρου δεν μπορεί να είναι κατά μήνα ανώτερες από το σύνολο των αποδοχών της οργανικής τους θέσης (παρ. 2)». Περαιτέρω, στο άρθρο 1 παρ. 1 και 2 και στο άρθρο 6 παρ. 6 του Ν. 1256/1982 «Για την πολυθεσία, την πολυαπασχόληση και την καθιέρωση ανωτάτου ορίου απολαβών στο δημόσιο τομέα κ.λ.π.» (Α' 65), ορίζονται τα εξής : « 1. Απαγορεύεται στους λειτουργούς ή υπαλλήλους έμμισθους και άμισθους πολιτικούς και στρατιωτικούς ή μισθωτούς που απασχολούνται στο Δημόσιο και τα Κρατικά Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου και Ιδιωτικού Δικαίου του άρθρου 9 του Ν. 1232/1982 .... και, άσχετα από τη φύση της σχέσεως που τους συνδέει με το Δημόσιο ή το νομικό πρόσωπο, να διορισθούν ή προσληφθούν

και σε δεύτερη θέση ή απασχόληση στο δημόσιο τομέα αυτό, τόσο στην ημεδαπή, όσο και στην αλλοδαπή. 2. Επίσης, ως δεύτερη απασχόληση δεν νοείται η απασχόληση που δεν είναι κατά πλήρες ωράριο εργασίας, εφόσον η καταβαλλόμενη για αυτή ακαθάριστη αμοιβή δεν υπερβαίνει το βασικό μισθό του 6ου βαθμού και το σύνολο των καθαρών τακτικών απολαβών και από τις δύο απασχολήσεις ή τη θέση και τη μερική απασχόληση δεν υπερβαίνει το διπλάσιο του βασικού μισθού του 2ου βαθμού. Η πολλαπλή απασχόληση επιτρέπεται με τον περιορισμό ότι το σύνολο των καθαρών τακτικών απολαβών δεν μπορεί να υπερβαίνει το βασικό μισθό του 3ου βαθμού ... 6. Ως υπάλληλοι ή μισθωτοί κατά την έννοια του παρόντος νόμου νοούνται αποκλειστικά για την εφαρμογή του και οι συνδεόμενοι με το Δημόσιο βάσει μισθώσεως έργου ή έμμισθης εντολής». Εξάλλου, στην παρ. 2 του άρθρου 41 του Ν. 3528/2007 «Κύρωση του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ.» (Α' 26), ορίζονται τα εξής : «.... 2. Οι κάθε είδους πρόσθετες αποδοχές ή απολαβές των υπαλλήλων δεν μπορεί να είναι κατά μήνα ανώτερες από το σύνολο των αποδοχών της οργανικής τους θέσης». Τέλος, στα άρθρα 7 παρ. 1, 13 , 25 παρ. 10 και 12 και άρθρο 28 παρ. 1 του κεφαλαίου Β' του Ν. 4354/2015 «Διαχείριση των μη εξυπηρετούμενων δανείων, μισθολογικές ρυθμίσεις κ.λ.π.» (Α' 176), όπως ισχύουν, ορίζονται τα εξής : «1. Στις διατάξεις του παρόντος υπάγονται οι μόνιμοι και δόκιμοι πολιτικοί δημόσιοι υπάλληλοι, καθώς και οι υπάλληλοι με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου και ορισμένου χρόνου : α)... β)... γ)... δ) .... ε) των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.), ... (άρθρο 7). Οι μηνιαίες τακτικές αποδοχές του υπαλλήλου αποτελούνται από το βασικό μισθό, τα επιδόματα και τις παροχές των άρθρων 15, 16, 17, 18 και 19 σύμφωνα με τις προϋποθέσεις χορήγησής τους, καθώς και την προσωπική διαφορά του άρθρου 27 (άρθρο 13). Υπάλληλοι που υπάγονται στις διατάξεις του παρόντος, οι οποίοι κατέχουν νόμιμα και δεύτερη έμμισθη θέση σε άλλο φορέα από αυτόν της οργανικής τους θέσης, λαμβάνουν το σύνολο των αποδοχών της θέσης τους και το τριάντα τοις εκατό (30%) των αποδοχών της δεύτερης θέσης στην οποία απασχολούνται .... Ως δεύτερη απασχόληση, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 1256/1982 (Α' 65), νοείται αυτή της οποίας η αμοιβή υπερβαίνει τον

εισαγωγικό βασικό μισθό υπαλλήλου κατηγορίας υποχρεωτικής εκπαίδευσης (άρθρο 25 παρ. 10 και 12). Οι πάσης φύσεως αποδοχές και πρόσθετες αμοιβές ή απολαβές ή σύνταξη, που καταβάλλονται στους λειτουργούς ή υπαλλήλους ή μισθωτούς με σχέση εργασίας δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου των φορέων του άρθρου 7, απαγορεύεται να υπερβαίνουν τις εκάστοτε αποδοχές Γενικού Γραμματέα Υπουργείου. Στο ανωτέρω όριο δεν συνυπολογίζεται το επίδομα υπηρεσίας στην αλλοδαπή, καθώς και οι αμοιβές από κάθε είδους προγράμματα χρηματοδοτούμενα από διεθνείς ή ιδιωτικούς πόρους των ερευνητικών και τεχνολογικών φορέων που επιχορηγούνται και εποπτεύονται από το κράτος, καθώς και των Ε.Λ.Κ.Ε. των Α.Ε.Ι » (άρθρο 28 παρ. 1). Καθ' ερμηνεία των σχετικών διατάξεων των άρθρων 103 και 104 παρ. 1 του Συντάγματος, γίνεται δεκτό ότι στην έννοια της δεύτερης θέσεως εμπίπτει ο διορισμός και η πρόσληψη σε άλλη δημόσια υπηρεσία ή ν.π.δ.δ. ή δημόσιες επιχειρήσεις κλπ. τόσο με σχέση δημοσίου δικαίου όσο και στο πλαίσιο συμβάσεως ιδιωτικού δικαίου (Τάχο - Συμεωνίδη, Ερμηνεία Υπαλληλικού Κώδικα Εκδ. Α', σελ. 254, ΣτΕ 2284/2002 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Ως υπάλληλοι της παρ. 2 του άρθρου 104 του Συντάγματος νοούνται όχι μόνο οι δημόσιοι υπάλληλοι (παρ. 1-6 του άρθρου 103) αλλά και οι απασχολούμενοι ακόμη και με συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου στον ευρύτερο δημόσιο τομέα (παρ. 7-8 του άρθρου 103). Οι κάθε είδους πρόσθετες αποδοχές ή απολαβές, που δίδονται στους υπαλλήλους αυτούς προσθέτως για επιπλέον υπηρεσίες που παρέχονται πέρα από το πλαίσιο των καθηκόντων της οργανικής τους θέσης, δεν μπορεί να είναι κατά μήνα ανώτερες από το σύνολο των αποδοχών της οργανικής τους θέσης (ΑΕΔ 18/1985, ΑΕΔ 19/1985, ΑΕΔ 21/1985, ΣτΕ 1617/2015, ΣτΕ 4135/2015, ΣτΕ 3345/2012 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Ειδικότερα, στο άρθρο 1 παρ. 1 και 2 του Ν. 1256/1982, ο οποίος έχει εκδοθεί με την έννοια του «ειδικού νόμου», κατά το άρθρο 104 παρ. 1 του Συντάγματος (γνμ. ΝΣΚ 437/2010 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), ορίζεται ότι δεν νοείται ως δεύτερη απασχόληση η απασχόληση που δεν είναι κατά πλήρες ωράριο εργασίας, με πρόσθετες προϋποθέσεις, ως προς το ύψος των καταβαλλόμενων για αυτή ακαθάριστων αμοιβών. Από τη διάταξη αυτή συνάγεται ότι, καταρχάς, η κατοχή δεύτερης θέσης αφορά στην απασχόληση με σχέση εξαρτημένης εργασίας (δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου και, περαιτέρω, αορίστου ή και ορισμένου χρόνου) και όχι με

σύμβαση μίσθωσης έργου, δεδομένου ότι στη σύμβαση αυτή δεν νοείται η ύπαρξη ωραρίου απασχόλησης, ούτε καταλαμβάνεται (οργανική) θέση (γνμ. ΝΣΚ 81/2021 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, γνΝΣΚ 67/2020, γνΝΣΚ 176/2019 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Το έργο που παρέχεται από υπαλλήλους, με συμβάσεις μίσθωσης έργου σε προγράμματα των Ειδικών Λογαριασμών Κονδυλίων Έρευνας (Ε.Λ.Κ.Ε.) των Πανεπιστημίων, οι οποίοι κατέχουν οργανικές θέσεις σε διαφορετικούς από τα εν λόγω Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (ΑΕΙ) φορείς, δεν αποτελεί μεν κατοχή δεύτερης θέσης, δεν παύει όμως να συνιστά ιδιωτικό έργο με αμοιβή (γνμ.ΝΣΚ 134/2013), στα πλαίσια συμβάσεως ιδιωτικού δικαίου, παρεχόμενη σε ν.π.δ.δ., οπότε αυτοί, σύμφωνα με τη παρ. 6 του άρθρου 6 του Ν. 1256/1982 (ΣΤΕ 3345/2012 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), εμπίπτουν στην έννοια του υπαλλήλου και υπόκεινται στα προβλεπόμενα ανώτατα όρια απολαβών (γνμ.ΝΣΚ 349/2004). Οι ιδιότητες που δικαιολογούν τον περιορισμό ή την περικοπή των πάσης φύσεως αποδοχών-απολαβών της δεύτερης θέσεως, σύμφωνα με το άρθρο 104 του Συντάγματος, το άρθρο 41 του Ν. 3528/2007 και το άρθρο 28 του Ν. 4354/2015 είναι αυτή του υπαλλήλου ή αυτή του μισθωτού, με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ή και με σύμβαση μισθώσεως έργου ή έμμισθης εντολής. Επί της ουσίας, ο συντακτικός νομοθέτης απέβλεψε στην καταπολέμηση της πολυθεσίας και της καταβολής υπέρμετρων αποδοχών με την καθιέρωση ενός ανώτατου ορίου γενικώς δικαιούμενων από οποιαδήποτε αιτία πρόσθετων από το Δημόσιο απολαβών από τους έμμισθους δημοσίους υπαλλήλους ή υπαλλήλους Ν.Π.Δ.Δ. (βλ. σχετικά τα πρακτικά Βουλής 15ης Μαΐου 1975, συνεδρίαση ΠΣΤ, σελ..870-871). Άλλωστε, «πρόσθετες αποδοχές ή απολαβές» στις οποίες αναφέρεται η παράγραφος 2 του άρθρου 104 του Συντάγματος, νοούνται οι αποδοχές από παροχή άλλης υπηρεσίας ή έργου μη παρεχόμενης στα πλαίσια της κύριας οργανικής θέσεως (ΣτΕ 4516/2001, ΑΠ 1343/2005, Γν.ΝΣΚ 379/2009 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Την έννοια αυτή έχουν και οι κάθε είδους πρόσθετες αποδοχές ή απολαβές των υπαλλήλων που δεν μπορεί να είναι κατά μήνα ανώτερες από το σύνολο των αποδοχών της οργανικής τους θέσης, σύμφωνα με τον περιορισμό που θέτει το άρθρο 41 του Ν. 3528/2007 και δεν μπορούν να υπερβαίνουν τις εκάστοτε αποδοχές Γενικού Γραμματέα Υπουργείου, σύμφωνα με τον περιορισμό που θέτει το

άρθρο 28 του Ν. 4654/2015, ως ισχύει. Στο όριο που ορίζεται από το τελευταίο άρθρο, δεν συνυπολογίζονται, κατά ρητή πρόβλεψη, μόνο οι αμοιβές από κάθε είδους προγράμματα χρηματοδοτούμενα αποκλειστικά από διεθνείς ή ιδιωτικούς πόρους των ερευνητικών και τεχνολογικών φορέων που επιχορηγούνται και εποπτεύονται από το κράτος, καθώς και των Ε.Λ.Κ.Ε. των Α.Ε.Ι. Τέλος, από τις διατάξεις του Ν. 4354/2015 και δη του άρθρου 13, όπου προσδιορίζεται η έννοια των αποδοχών, αλλά και από τις παρ. 1, 2 , 7, 10 και 12 του άρθρου 25 του Ν. 4624/2015 προκύπτει ότι στις διατάξεις του άρθρου 25 υπάγονται οι υπάλληλοι, οι οποίοι κατέχουν νόμιμα και δεύτερη έμμισθη θέση με αποδοχές σε άλλον φορέα από αυτόν της οργανικής τους θέσης, οπότε λαμβάνουν το σύνολο των αποδοχών της θέσης τους και το τριάντα τοις εκατό (30%) των αποδοχών της δεύτερης θέσης στην οποία απασχολούνται. Κατά συνέπεια, η παρ. 10 του άρθρου 25 του Ν. 4354/2015, όπου γίνεται αναφορά μόνο σε αποδοχές της κύριας θέσης και της δεύτερης θέσης, σε αντιδιαστολή με τις λοιπές διατάξεις που προβλέπουν ανώτατα όρια αποδοχών και πάσης φύσεως πρόσθετων αμοιβών ή απολαβών, δεν αφορά τους υπαλλήλους που απασχολούνται με συμβάσεις μίσθωσης έργου, δικαιούμενοι έναντι του έργου τους, όχι κατά κυριολεξία αποδοχές αλλά τίμημα ή αμοιβή (681 του ΑΚ, ΟλΣΤΕ 3299/2014, ΣτΕ 1368/2021, ΣτΕ 1617/2015, Γν.ΝΣΚ 63/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Στην προκειμένη περίπτωση, ο ενάγων, με την υπό κρίση αγωγή του, εκθέτει ότι εργάζεται στη Συμφωνική Ορχήστρα του εναγομένου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου ως μουσικός (Κορυφαίος Α' στο μουσικό όργανο Τρομπέτα). Ότι κατά τη μισθοδοσία του μηνός Μαρτίου έτους 2021 το εναγόμενο προέβη απροειδοποίητα στη μείωση των μηνιαίων αποδοχών του κατά ποσοστό 70%, επικαλούμενο τη διάταξη του άρθρου 25 παρ. 10 του Ν. 4354/2015, ήτοι ότι θεωρείται υπάλληλος που κατέχει και δεύτερη έμμισθη θέση σε άλλον φορέα από αυτόν της οργανικής του θέσης. Ότι, πράγματι, ο ίδιος υπηρετεί σε προσωποπαγή θέση ΤΕ Μουσικών ιδιωτικού Δικαίου αορίστου χρόνου με την ίδια σχέση εργασίας στο Δήμο , κατόπιν μετάταξής του από τον Δήμο , θέση που κατείχε από τον Σεπτέμβριο του έτους 2006. Με δεδομένα τα προαναφερόμενα πραγματικά

περιστατικά, ζητεί να αναγνωριστεί ότι η απασχόλησή του στο εναγόμενο συνιστά την πρώτη και όχι τη δεύτερη θέση απασχόλησης και ότι, συνακόλουθα, εσφαλμένα το εναγόμενο προέβη στην εφαρμογή του άρθρου 25 παρ. 10 του Ν. 4354/2015 περικόπτοντας το 70 % των αποδοχών του, καθώς και να υποχρεωθεί το εναγόμενο να του καταβάλει τις αποδοχές του, ως αυτές είχαν πριν την 28η.02.2021, επικουρικώς δε, να αναγνωριστεί ότι τυγχάνουν εφαρμογής στο πρόσωπό του οι διατάξεις του άρθρου 27 παρ. 1 του ίδιου, ως άνω, νόμου και να υποχρεωθεί το εναγόμενο να του καταβάλει ποσό ύψους 19.061 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί στο 70% των αποδοχών Μαρτίου 2021 έως και Απριλίου 2022, που παρανόμως περικόπηκαν, άλλως ποσό ύψους 12.726,70 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί στην προσωπική διαφορά του άρθρου 27 του Ν. 4354/2015 του παραπάνω χρονικού διαστήματος, με το νόμιμο τόκο από την 11η ημέρα του επόμενου μήνα από τον μήνα που κάθε επιμέρους κονδύλιο αφορά. Τέλος, ζητά να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή και να καταδικαστεί το εναγόμενο στη δικαστική του δαπάνη.

Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα, η ένδικη αγωγή, παραδεκτά εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, που είναι καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο (άρθρα 14 παρ. 2, 16 αρ. 2, 25 παρ. 2 του ΚΠολΔ), κατά την προκείμενη ειδική διαδικασία περιουσιακών διαφορών (άρθρα 614 παρ. 3 και 621 του ΚΠολΔ, όπως αντικαταστάθηκαν με το Ν. 4335/2015, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 1 άρθρο ένατο παρ. 2 του Ν. 4335/2015, διότι οι διατάξεις του εφαρμόζονται για τις κατατεθειμένες μετά την 01.01.2016 ένδικα μέσα και αγωγές). Είναι δε νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 361, 341, 346, 648, 653, 655, 656 του ΑΚ, 104 του Συντάγματος, 41 του Ν. 3528/2007, 27 και 28 του Ν. 4354/2015, 69, 70, 907, 908 παρ. 1 εδαφ. α' και περ. ε', 106, 176, 191 παρ. 2 του ΚΠολΔ. Πλην, όμως, το παρεπόμενο αίτημα να επιδικαστούν νόμιμοι τόκοι επιδικίας από τον χρόνο που κάθε μισθολογική παροχή κατέστη ληξιπρόθεσμη και απαιτητή τυγχάνει απορριπτέο ως μη νόμιμο, καθώς, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 7 παρ. 3 του Ν.Δ. 496/1974 και 11 παρ. 1 του Ν. 4337/2015 προκύπτει ότι ο οφειλόμενος από τα ν.π.δ.δ. τόκος, νόμιμος και υπερημερίας, ανέρχεται σε ποσοστό 6% ετησίως. Πρέπει, επομένως, η ένδικη αγωγή, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, να εξεταστεί περαιτέρω και ως

προς την ουσιαστική βασιμότητά της, δεδομένου ότι για το παραδεκτό της συζήτησής της δεν απαιτείται η καταβολή τέλους δικαστικού ενσήμου, δοθέντος ότι το αποτιμητό σε χρήμα αντικείμενο της αγωγής δεν υπερβαίνει την καθ' ύλην αρμοδιότητα του Ειρηνοδικείου (άρθρα 14 του ΚΠολΔ και 71 του ΕισΝΚΠολΔ).

Από όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα, που νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι, τα οποία το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη του, είτε προς άμεση απόδειξη είτε προς έμμεση απόδειξη για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων (άρθρα 336 παρ. 3, 339 και 395 του ΚΠολΔ), μερικά από τα οποία μνημονεύονται στη συνέχεια και λαμβάνονται υπόψη στο σύνολό τους, χωρίς να παραλείπεται κανένα, κατά την ουσιαστική διάγνωση της διαφοράς, έστω και αν δεν γίνεται μνεία σε καθένα από αυτά χωριστά (ΑΠ 139/2009 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), καθώς και από τις ομολογίες των διαδίκων που διαλαμβάνονται στα δικόγραφά τους (άρθρα 261 παρ. 1 και 352 παρ. 1 του ΚΠολΔ), αποδεικνύονται, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά : Ο ενάγων εργάζεται, δυνάμει σύμβασης εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου διάρκειας αορίστου χρόνου, ως μουσικός (Κορυφαίος Α' μουσικό όργανο Τρομπέτα) στη Συμφωνική Ορχήστρα του εναγόμενου Ν.Π.Δ.Δ. Κατά την πληρωμή της μισθοδοσίας μηνός Μαρτίου 2021, το εναγόμενο, επικαλούμενο τη διάταξη του άρθρου 25 παρ. 10 του Ν. 4354/2015, ήτοι θεωρώντας ότι ο ενάγων ως υπάλληλος, ο οποίος κατέχει και δεύτερη έμμισθη θέση σε άλλο φορέα από αυτόν της οργανικής του θέσης, προέβη σε περικοπή του 70% των μηνιαίων αποδοχών του. Ειδικότερα, αποδείχτηκε ότι ο ενάγων με την υπ' αριθμ. [redacted] Απόφαση του Αντιπροέδρου Δ.Σ. του πρώην ΝΠΔΔ [redacted], καθολικός διάδοχος του οποίου είναι το εναγόμενο, η οποία εκδόθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 3320/2005, τα οριζόμενα από τις διατάξεις του Π.Δ. 164/2004 και την υπ' αριθμ. [redacted].2006 (ορθή επανάληψη) της υπ' αριθμ. [redacted].2005 Αποφάσεως του Α' Τμήματος του ΑΣΕΠ, κατατάχθηκε σε συνιστώμενη οργανική θέση με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου και ειδικότητα ΔΕ Τρομπέτα (βλ. προσκομιζόμενο μετ' επικλήσεως ΦΕΚ Β' [redacted].2006). Με την υπ' αριθμ. [redacted].2013 (ΑΔΑ: [redacted]), ορθή επανάληψη της με αρ.

.2011 Διαπιστωτικής Πράξης της Προέδρου του ΔΣ του εναγομένου, η οποία εκδόθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 28 του Ν. 4024/2011, διαπιστώθηκε η αυτοδίκαιη κατάταξή του στο Δ' βαθμό της ειδικότητας ΔΕ Τρομπέτα και με πλεονάζοντα χρόνο στο βαθμό 0 έτη, 0 μήνες και 0 ημέρες (βλ. προσκομιζόμενο ΦΕΚ Α' 2011). Ακολούθως, με την υπ' αριθμ. .2015 Απόφαση Προέδρου Δ.Σ. του εναγομένου χορηγήθηκε στον ενάγοντα άδεια άνευ αποδοχών για το χρονικό διάστημα από 10.06.2015 έως 09.06.2020 για σοβαρούς ιδιωτικούς λόγους, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 23 του Ν. 4024/2011 και με την υπ' αριθμ. .2015 ορθή επανάληψη (ΑΔΑ) Απόφαση Προέδρου του Δ.Σ. του εναγομένου κατατάχθηκε αυτοδίκαια στον κλάδο ΤΕ Μουσικών από 11.05.2015, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 8 του άρθρου 26 του Ν. 4325/2015, στο 2° Μισθολογικό Κλιμάκιο του Δ' Βαθμού με πλεονάζοντα χρόνο στον Βαθμό 5 έτη, 6 μήνες και 10 ημέρες (βλ. προσκομιζόμενο ΦΕΚ Α' .2015). Με την υπ' αριθ. .2016 Διαπιστωτική Πράξη του Προέδρου του εναγομένου, η οποία εκδόθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 4354/2015 (ΦΕΚ Α' 176/16.12.2015), διαπιστώθηκε η κατάταξή του από 01.01.2016 στο 8° Μισθολογικό Κλιμάκιο της κατηγορίας ΤΕ, με πλεονάζοντα χρόνο στο Βαθμό 0 έτη, 7 μήνες και 10 ημέρες, ενώ με την υπ' αριθμ. .2016 όμοια Διαπιστωτική Πράξη, η οποία εκδόθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 4369/2016 (ΦΕΚ Α' .2016), διαπιστώθηκε η αυτοδίκαιη κατάταξή του από 01.01.2016 στον Α' Βαθμό της κατηγορίας ΤΕ ειδικότητας Μουσικού, με πλεονάζοντα χρόνο στο Βαθμό 0 έτη, 7 μήνες και 10 ημέρες. Τέλος, με την υπ' αριθμ. .2018 ορθή επανάληψη (ΑΔΑ) Απόφαση του εναγομένου, κατατάχθηκε στην ειδική κατηγορία του Κορυφαίου Α' (Τρομπέτα) ειδικότητας ΤΕ Μουσικών, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 103 του Ν. 4483/2017 (ΦΕΚ Α'), θέση στην οποία υπηρετεί μέχρι σήμερα (βλ. προσκομιζόμενο μετ' επικλήσεως υπ' αριθμ. πρωτ. .2021 πιστοποιητικό υπηρεσιακών μεταβολών, που εξέδωσε ο Προϊστάμενος του Τμήματος Προσωπικού του εναγομένου). Περαιτέρω, όπως αποδείχτηκε, με την υπ' αριθμ. .2006 απόφαση του Δημάρχου , που εκδόθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις των

άρθρων 14, 15, 16, 17, 22 και 23 του Ν. 1188/1981, ο ενάγων κατατάχθηκε σε κενή οργανική θέση ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου κατηγορίας ΤΕ Μουσικών με ειδικότητα Τρομπέτα στο Δήμο Πειραιά (βλ. προσκομιζόμενο μετ' επικλήσεως ΦΕΚ Γ' .2006) και με την υπ' αριθμ. .2014 Απόφαση του Δημάρχου και με τη σύμφωνη γνώμη του Δημάρχου μετατάχθηκε από τον Δήμο στο Δήμο σε συνιστώμενη προσωποπαγή θέση ΤΕ Μουσικών ΙΔΑΧ με την ίδια σχέση εργασίας (βλ. προσκομιζόμενο ΦΕΚ Γ'). Εν συνεχεία, στις 02.07.2014 ανέλαβε υπηρεσία στον Δήμο τοποθετούμενος στο Γραφείο Κοινωνικής Προστασίας Παιδείας και Πολιτισμού του Ο.Ε.Υ. του ως άνω Δήμου. Με την υπ' αριθμ. /2018 Απόφαση του Δημάρχου κατατάχθηκε στην ειδική κατηγορία ΤΕ Αρχιμουσικού από 31.07.2017, ενώ με την υπ' αριθμ. /2020 Απόφαση του ως άνω Δημάρχου του χορηγήθηκε το 9ο Μ.Κ. του Ν. 4354/2015 από 13.07.2020. Από τα προαναφερθέντα προκύπτει ότι ως πρώτη χρονικά έμμισθη θέση του ενάγοντος θεωρείται η θέση απασχόλησής του στον Δήμο , απορριπτομένων των περί του αντιθέτου ισχυρισμών του. Τούτο διότι η κατάταξη του ενάγοντος σε κενή οργανική θέση ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου κατηγορίας ΤΕ Μουσικών με ειδικότητα Τρομπέτα στον Δήμο (από όπου μετατάχθηκε στον Δήμο) έλαβε χώρα δυνάμει της υπ' αριθμ. .2006 απόφασης του Δημάρχου που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ Γ' .2006, ενώ για την αντίστοιχη κατάληψη της οργανικής θέσης στο εναγόμενο εκδόθηκε η υπ' αριθμ. .2006 απόφαση του τελευταίου, που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ Β' 2006, ήτοι μεταγενέστερα και, επομένως, είναι η δεύτερη χρονικά έμμισθη θέση του. Περαιτέρω, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στη μείζονα σκέψη της παρούσας, ο Ν. 4354/2015 «Διαχείριση των μη εξυπηρετούμενων δανείων, μισθολογικές ρυθμίσεις και άλλες επείγουσες διατάξεις εφαρμογής της συμφωνίας δημοσιονομικών στόχων και διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων», στο κεφάλαιο Β του οποίου (άρθρα 7 - 35) περιλαμβάνονται μισθολογικές ρυθμίσεις για τους υπαλλήλους, μεταξύ άλλων, των ΟΤΑ, προσδιορίζονται οι μηνιαίες τακτικές αποδοχές τους και καθορίζεται ο χρόνος και τρόπος μισθολογικής εξέλιξής τους, ορίζει στο

άρθρο 26, ότι κατά την πρώτη εφαρμογή του η μισθολογική κατάταξη των υπαλλήλων στα μισθολογικά κλιμάκια του άρθρου 9 πραγματοποιείται σύμφωνα με τα τυπικά τους προσόντα, το χρόνο υπηρεσίας στο φορέα που υπηρετούν, καθώς και το χρόνο υπηρεσίας, που έχει αναγνωριστεί από το φορέα αυτόν, μέχρι και στις 31.12.2015, και στο άρθρο 27 ότι σε περίπτωση που από τις ρυθμίσεις των διατάξεων του νόμου αυτού προκύπτουν βασικός μισθός ή τακτικές μηνιαίες αποδοχές χαμηλότερες από αυτές που δικαιούνταν ο υπάλληλος στις 31.12.2015, η διαφορά διατηρείται ως προσωπική. Η νέα αυτή προσωπική διαφορά μειώνεται από οποιαδήποτε μελλοντική αύξηση των αποδοχών του υπαλλήλου πλην της χορήγησης επιδόματος θέσης ευθύνης και της προωθημένης εξέλιξης (ΕΣ 263/2016 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, αποδείχτηκε ότι το χρονικό διάστημα από 10.06.2015 έως 09.06.2020 είχε χορηγηθεί στον ενάγοντα άδεια άνευ αποδοχών για σοβαρούς ιδιωτικούς λόγους, σύμφωνα με τις διατάξεις των παρ. 2 και 5 του άρθρου 58 και τις διατάξεις του άρθρου 23 του Ν. 4024/2011 περί περικοπής αποδοχών (βλ. υπ' αριθμ. πρωτ. ' '2021 πιστοποιητικό υπηρεσιακών μεταβολών, που εξέδωσε ο Προϊστάμενος του Τμήματος Προσωπικού του εναγομένου). Έτσι, στις 31.12.2015, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 27 παρ. 1 του Ν. 4354/2015, οι αποδοχές του θα ανέρχονταν στο μικτό ποσό των 1.497,55 ευρώ (= 1.365 ευρώ βασικός μισθός 2ου Μ.Κ. κατηγορίας ΤΕ βαθμού Δ + 50 ευρώ οικογενειακή παροχή + 82,55 ευρώ προσωπική διαφορά), δοθέντος ότι δυνάμει της υπ' αριθμ. .2015 απόφασης του εναγομένου ο ενάγων κατατάχθηκε αυτοδικαίως στον κλάδο ΤΕ Μουσικών από 11.05.2015, σύμφωνα με το άρθρο 26 παρ. 8 του Ν. 4325/2015 (ΦΕΚ Α' 47/11.05.2015), στο 2ο Μισθολογικό Κλιμάκιο του Δ' Βαθμού με πλεονάζοντα χρόνο στο Βαθμό 5 έτη, 6 μήνες και 10 ημέρες. Επομένως, οι αποδοχές του ενάγοντος την 31η.12.2015 είχαν διαμορφωθεί στο μικτό μηνιαίο ποσό των 1.365 ευρώ, μη υπολογιζομένης της οικογενειακής παροχής και της προσωπικής διαφοράς [καθώς σύμφωνα με το άρθρο 13 του Ν. 4354/2015 ως μηνιαίες τακτικές αποδοχές για την εφαρμογή των διατάξεων του ως άνω νόμου νοούνται ο βασικός μισθός, τα επιδόματα και οι παροχές των άρθρων 15 (οικογενειακή παροχή), 16 (επίδομα θέσης ευθύνης), 17 (αμοιβή συνδεόμενη με την περιγραφή και αξιολόγηση των

θέσεων εργασίας), 18 (επίδομα επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας) και 19 (επίδομα απομακρυσμένων και παραμεθόριων περιοχών), σύμφωνα με τις προϋποθέσεις χορήγησής τους, καθώς και η προσωπική διαφορά του άρθρου 27], ενώ με βάση τις ρυθμίσεις του άρθρου 25 παρ. 10 του Ν. 4354/2015 κατήλθαν στο ποσό των 583,50 ευρώ, προκύπτουσας «προσωπικής διαφοράς» του άρθρου 27 παρ. 1 του Ν. 4354/2014 ύψους 781,50 ευρώ μικτά μηνιαίως και συνολικά για το επίδικο χρονικό διάστημα των μηνών Μαρτίου έως Νοεμβρίου 2021 το ποσό των 7.033,50 ευρώ (= 781,50 ευρώ Χ 9 μήνες), το οποίο αφορά στο χρονικό διάστημα έως τη συζήτηση της ένδικης αγωγής, δοθέντος ότι αν η παροχή εξαρτάται από την αντιπαροχή, όπως στη σύμβαση εργασίας, δεν επιτρέπεται να ζητηθεί δικαστική προστασία, σύμφωνα με το άρθρο 69 παρ. 1 εδ. α' του ΚΠολΔ, έστω και υπό τη μορφή της αναγνωριστικής αγωγής (Μ. Μαργαρίτης - Άντα Μαργαρίτη, Ερμηνεία ΚΠολΔ, Τόμος Ι, υπ' άρθρ. 69, παρ. 3, σελ. 140). Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, δεδομένου ότι η εναγομένη δεν αρνείται ότι ο ενάγων απασχολείται σ' αυτήν με πλήρες ωράριο εργασίας, κατ' άρθρα 1 παρ. 1 και 2 του Ν. 1256/1982 και 104 του Συντάγματος, πρέπει να αναγνωριστεί ότι τυγχάνει εφαρμογής για τον ενάγοντα η διάταξη του άρθρου 27 παρ. 1 του Ν. 4354/2015 και να υποχρεωθεί το εναγόμενο να καταβάλει εφεξής στον ενάγοντα τις μηνιαίες αποδοχές συμπεριλαμβανομένης της προσωπικής διαφοράς και να του καταβάλει συνολικό ποσό ύψους 7.033,50 ευρώ (μικτά) χρονικού διαστήματος από 01.03.2021 έως 31.10.2021, με το νόμιμο τόκο 6% από την επίδοση της αγωγής, απορριπτομένου ως ουσιαστικά αβάσιμου του παρεπόμενου αιτήματος του ενάγοντος όπως κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή, δεδομένου ότι δεν αποδείχτηκαν εξαιρετικοί λόγοι προς τούτο, ούτε εξάλλου ο ενάγων επικαλείται τέτοιους (άρθρα 907, 908 του ΚΠολΔ). Τέλος, τα δικαστικά έξοδα πρέπει να συμψηφιστούν μεταξύ των διαδίκων, διότι η ερμηνεία των κανόνων δικαίου που εφαρμόστηκαν ήταν ιδιαίτερα δυσχερής (άρθρο 179 του ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ότι για τον ενάγοντα τυγχάνει εφαρμογής η διάταξη του άρθρου 27 παρ. 1 του Ν. 4354/2015 περί διατήρησης της «προσωπικής διαφοράς».

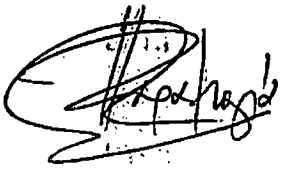
ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ το εναγόμενο να καταβάλλει στον ενάγοντα τις μηνιαίες αποδοχές του συμπεριλαμβανομένης της «προσωπικής διαφοράς».

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ το εναγόμενο να καταβάλλει στον ενάγοντα το ποσό των επτά χιλιάδων τριάντα τριών ευρώ και πενήντα λεπτών (7.033,50 ευρώ), με τον νόμιμο τόκο ύψους 6% ετησίως από την επομένη της επίδοσης της αγωγής μέχρι την πλήρη και ολοσχερή εξόφληση.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριό του, στην Αθήνα, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, χωρίς την παρουσία των διαδίκων ή των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, στις 03 Μαΐου 2022.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

